

всички поздравиха съ темане и седнаха по мѣстата си — Тая сутринъ ми се случи едно аджайпъ¹⁾ нѣщо — каза бегтъ, като се разположи добре. — Седя си на къшка при рѣката и гледамъ при моста, до самата вода, седналъ единъ гяуринъ, хваналъ се за главата съ дветѣ рѣце и мисли. Тоя гяуринъ сигурно е намислилъ да се дави. Нѣщо е станало съ него. Я да го повикамъ, рекохъ си, и пратихъ да го доведатъ. Доведоха го и питамъ, какво му се е случило. „Всичко, що имахъ, беймъ, загубихъ го“ — казва; дошелъ бѣхъ да събирамъ въ селото кози, и паритѣ ми липсаха нѣкъде, загубихъ ги. Дома вече не мога да си отида съ праздни рѣце. За никъде не съмъ, освенъ рѣката да ме носи“. Това ми каза гяуринътъ. Слушайте, ако нѣкой е намѣрилъ такива пари, да ги донесе тука. Това е търговецъ човѣкъ; тия пари ги е донесълъ да ги остави, на сиромашията въ селото. Търговията държи свѣта.

Всички мълчеха и слушаха.

— Не сме намирали такова нѣщо, беймъ — отговориха почти всички.

— Е, щомъ не сте, постигнало го е нещастие и то ще го отнесе — каза бегтъ. — Дай тука, Джемалъ една табла!

Джемалъ сложи таблата предъ бега и Шакиръ ага и тѣ започнаха играта.

Когато вече я свършиха, бегтъ извади часовникътъ си.

Петъ и половина — каза той. — Джемалъ ага колко е твоятъ?

— Моятъ не работи — отговори Джемалъ.

— А твоятъ, Шакиръ ага?

Шакиръ ага извади часовникътъ, откопча захлупцитѣ му и каза:

— Петъ и двадесетъ.

¹⁾ Чупновато.